

„אני אנטישמי הפוך!“
אמר מנהל בנק
בראש־פינה, והצדיק
פוגרום דתי שנועד
לקיים „מושבה מזורזת“

מין על פי דרכו, בתוך כותלי ביתו שלו. אני בעד שמירת חופש הביטוי בכל מחיר!

אנטישמיות
הפוכה

לתוך דבריו מתפרץ גבר נאה בסביבות שנות השלושים לחייו, שבלורית הסמיכה מתנפנת ברוח ושפם מכסה את שפתו העליונה. „צבר טיפוסי“ זהו יעקב מייסטר, מנהל בנק. נצר למייסדי ראש־פינה העומד בראש המתנגדים לשהייה של קבוצת עימנואל במקום: „נראה אותך גר לידם ושומע כל היום הללויה! נראה מה היית עושה אז!“ אקשטיין: „וקודם, כשגר פה נועם זייד ושמת כל היום מוסיקת פופ רועשת ו-

אליו אלהים תוך כדי קריאת עיתון. משמאל: שמואל פורון, שהיה מורה, עד שראה את ישוע הצלוב וגילה את האמת. השניים, אמריקאים במוצאם, הגיעו לראש־פינה בעקבות ישוע.

לצנינים
 בעיני בני המייסדים הם היהודים המאמינים בישוע כמשיח והמכונים בני־עימנואל. מימין: בנימין ברג, שהיה תלמיד ישיבה ואדריכל במיקצועו, עד שנגלה

רים או מוסלמים ליהודים במקום אחר בר עולם, היה העולם היהודי מרעיד את אמות הסיפים ויוצא כותרות מפוצצות בעמודים הראשונים של העיתונים. אך בראש־פינה הנידחת, השייכת למדינת־ישראל, מותר לשנוא נוצרים, להכות אותם ובוודאי גם לגרשם. היהודים, עם לבדד ישכון, אינם מוכנים לקבל בתוכם אנשים שאמונתם שונה. המגותך בכל הפרשה הוא שאנשי ראש־פינה, המתנגדים לאנשי עימנואל, אינם מבינים כלל מיהם האנשים, מה מניעיהם, מניין באו ומה הם רוצים. כל עת שהתקיימה ההפגנה הצעקנית בחוץ הסתגרו אנשי עימנואל בשני ה־בתים שבהם הם מתגוררים, כרחוב הראשי. בבית עימנואל הסתגרו שרון האמריקאי איתו, שהיא נוצריה המאמינה באלוהי ה־יהודים ובישוע המשיח, יחד עם ראובן דידיה־ברגר בן ה־32. בנימין־יוחנן ברגר בן ה־36 ושמואל פורון בן ה־32. בבית הסמוך הסתגר אריה קליין עם אשתו מרי ובתם הקטנה שרה, ויחד איתם היתה קבורה גדולה של יהודים המאמינים בישוע. הללו הסתתרו בתוך המיקדש כשהם שרים הללויה לקול צלילי גיטארה, מחבקים זה את זה ומתחזקים בתפילות. (המשך בעמוד 34)

מסע האנטי־צלב
 של חושי ראש־פינה, הפגינו לפני בית־עימנואל בשבת אחר־הצהריים. התושבים שמו ללנג את שמו של ישוע

וטענו כי אנשי הקבוצה מדיחים לעבור לנצרות. כולם צידדו באלמות, והצדיקו את ניתוח כלי־הקודש שלהם. מעט מתושבי ראש־פינה רובם תושבי שכונת האמנים היו בעדם. צה שיגררו משפחות מעוטות יכולת לנצרות, בהצעות מפתות.“ כשהוא נשאל מה דעתו על האמצעים האלימים שנקטו גד אנשי עימנואל, משיב: „אני נגד אלימות, אבל הנוצרים נוקטים נגדנו אלימות רוחנית ואנחנו נתי זיר מילחמה שערה. מכיוון שאלימות רוחנית גרועה בעיני מכל אלימות! חוץ מזה, היהודים החרדים לא נגעו בהם לרעה. הם נכנסו בסך־הכל אליהם הביתה ונית צו...“ כאן הוא נעצר בהיסוס. וכשנשאל „ניתצו מה?“ השיב „טוב, או השמידו להם דברים שהם מאמינים בהם, או מה?“

המיקדש
הסודי

כמו מייסטר ורוטנברג מסתובבים בשטח עוד נינים ונצרים שונים של המייסדים, מין אצולה ישראלית שפשטה את הרגל, אצולה המכיישת את ראשו ינה. אילו נאמרו דברים אלו עליידי נוצ-

ל־י לחודש, הוא התחמק ולא מסר את שמה. גם מישפחת פרידמן, שוויתרה על מיליון וחצי לירות טבין ותקילין, לא היתה בשטח ומייסטר היה עסוק בלהפגין ולא התפנה לכוון את העיתונות לבית ה־מישפחה שוויתרה על הממון ונשארה, ברוך השם, בחיק היהדות. לעומת זאת המשיך מייסטר ואמר: „הי חשש שלנו הוא שיקרה פה מה שקרה בזיכרון־יעקב, ואין לנו עניין שזה יקרה במקום הזה. אני דור חמישי בראש־פינה ואני רוצה לשמור על המקום הזה טהור.“ כשהוא נשאל אם, לדעתו, הדרך לכך היא בפריצה לבתים ובנקיטת אמצעים אלימים נגד אנשי עימנואל, השיב: „אני אישית, לא רואה בזה כל פסול! צריך לנקוט כל דרך שהיא! ולא איכפת לי ש־יקראו לזה אנטישמיות הפוכה. בשביל זה היהודים באו לישראל, כשביל לא להיטר מע בקרב הגויים, הנוצרים לא יישארו בראש פינה!“

אבי רוטנברג גבההקומה, טכנאי במקצועו הטוען אף הוא לתואר נין למייסדי ראש־פינה, התערב בשיחה: „אני לא רי-

בחורות הלכו ובאו, גם אז היה לך מה להגיד!“ מייסטר, המתגורר מרחק מטרים רבים מביתם של בני עימנואל, לא נשאר חייב: „קודם, לפחות היה מה לראות.“ הוויכוח עבר לפסים לא־רציניים. אולם כשהסתבר למנהל הבנק, המנהל מילחמת־חורמה במאמיני ישוע המדיחים, לדבריו, רחמנא ליצלן, את עמך ישראל אל הנצרות, כי במקום נמצאת עתונאית לבש ארשת רצינית ואמר: „האנשים הי אלה גרים בראש־פינה שנתיים. כל זמן שלא ניטו להעביר תושבים לנצרות ל־יהיה בסדר, אבל ברגע שהם התחילו ל־בור מבית לבית ולשכנע אנשים שלא צריך לעבור לנצרות, הם משפחת פרי־כבר סיפור אחר. אני יכול להביא לכם מישפחה שהם משלמים לה 4 אלפים ל־רות לחודש כדי שתאמין בישוע. הנה, אני יודע שהם באו לבית, מישפחת פרי־מן והציעו להם מיליון וחצי לירות בתנאי שיעברו לנצרות.“ כשאנשי העיתונות ביקשו להיפגש עם אותה מישפחה שמקבלת כביכול סך 4000

האחים
 אנשי עימנואל, המכונים עצמם אחים (משמאל): שמואל סורול, בנימין ברג, שרון שהיא נוצריה, מאמינה מתל־אביב בטס ציפורה.